

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 163. Aurelianensis a Regis exercitu invasus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](#)

aliorum
tur. h
teri ab
ingr
acis m
nota s
s Bata
ivium
et. Ho
colla
ucis c
rbis po
a conc
quo leg
e audie
bant. E
em adit
so exc
as eide
oleste s
eum ha
s non in
isse pre
tequend
c agent
Aurell
nenda
nessis ob exiguum suorum numerum ur- Sæcul.XV.
bem vi occupando impar esset, nec plus- A.C.1484.
quam octo millia peditum, & circiter
tria equitum millia recenseret, hinc Bo- Beaugency
gentium pedem referre cogitur, ut re-
centem ibidem militiam Averniæ & Pi-
ctavii conscriptam præstolaretur. Exi-
guo post tempore Lutetiam contendit,
aribus suis Parliamentum sibi concilia-
turus: Hanc in rem Dionysius Merca-
tor Ducis Cancellarius coram toto Sena-
torum Collegio verba fecit, atque immo-
dicam Comitissæ ambitionem pluribus
exaggeravit, Ducis sui vitæ insidias
fuisse structas graviter conquestus. Ve-
rum Joannes de Vacqueria primus Par-
lamenti Præses adeo non ejusdem quere-
lis permovebatur, ut etiam ipsum Ducem
adhortaretur, quatenus in Regis obsequium
rediret, atque memer esset obsequil illius
quod ab eo Principis regio sanguine na-
ti prærogativa deposceret: Aurelianen-
sis igitur spe sua frustratus, Bogentium
redire coactus est, ubi nuncium accepit,
Regis copias Ductore Trimolio Aure-
liam versus progredi.

Mercier

§. CLXIII.

*Aurelianensis a Regis exercitu
invasus.*

Bellojoviensis Comitissa præsenti rerum
P 2 statui

Sæcul. XV. statui nihil magis necessarium censebat, quam ut ipse Rex adversus Aurelianensem agmen duceret; certo enim habebat, fore, ut potissima copiarum pars a Duce deficeret, verita, ne adversus ipsum Regem dimicando, in apertae pugnaciam duellionis crimen incideret: Igitur legi exercitus Bogentium cingit, priusquam Aurelianensi Ducis urbem momentis firmandi spaciū concederet.

§. CLXIV.

*Concordiæ pæcta Regem inter
Aureliæ Ducem.*

Dunensis Comes, cum Ducis copia Regis exercitu longe inferiores et cognosceret, facile prospexerat, rem a promptæ concordiæ necessitatē deducitam esse, ut saltem ultimæ ruinæ periculum evitaretur; quapropter Ducus auctor fuit, ut quantocius fecialem ad Trimolum ablegaret, qui cum eo de pace ageret. Annuit Trimolius, unde ad illum Dunensis Comes mittebatur, quod Ducis nomine de concordiæ legibus perciceretur. Trimolius, qui id ab aula mandatis habebat, postulat, ut Aurelianensis omnes, quotquot eum secuti sunt, dimitteret, urbemque Bogentiacenensem Regi redderet; priusquam vero Rex haec pacta